

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation (Frankrijk) — Uitlegging van algemene regel 2, sub a, voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en punt VII van de toelichting op het geharmoniseerde systeem — Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefindeling — Gecombineerde nomenclatuur — Productieproces van schoeisel — Montagehandelingen, dan wel bewerkingshandelingen die de fabricage voltooiën

Dictum

Algemene regel 2, sub a, voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, die is opgenomen in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarieven statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, in de versie die gold ten tijde van de feiten van het hoofdgeding, moet aldus worden uitgelegd dat een bovendeel, een buitenzool en een binnenzool een in niet-gemonteerde staat aangeboden artikel vormen dat de essentiële kenmerken van een schoen vertoont, en dus onder tariefpost 6404 van deze gecombineerde nomenclatuur vallen, in een geval waarin — na de invoer van deze onderdelen en met het oog op de samenvoeging ervan — een hielstuk nog moet worden ingevoegd in het bovendeel, en de buitenzool en het bovendeel nog moeten worden opgeruwd.

(¹) PB C 71 van 9.3.2013.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 13 februari 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarije) — Maks Pen EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachnosiguritelna praktika” Sofia, voorheen Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Sofia

(Zaak C-18/13) (¹)

(Fiscale bepalingen — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Aftrek van voorbelasting — Verrichte diensten — Controle — Dienstverrichter die niet over nodige middelen beschikt — Begrip belastingfraude — Verplichting om ambtshalve belastingfraude vast te stellen — Voorwaarde dat dienst daadwerkelijk wordt verricht — Verplichting om boekhouding te voeren die voldoende gegevens bevat — Geschillen — Verbod voor rechter om fraude strafrechtelijk te kwalificeren en verzoekers situatie te verslechteren)

(2014/C 93/25)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia-grad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maks Pen EOOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachnosiguritelna praktika” Sofia, voorheen Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Sofia

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Administrativen sad Sofia-grad — Uitlegging van de artikelen 63, 178, lid 1, sub a, 226, lid 1, punt 6, 242 en 273 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Begrip „belastingfraude” — Vermelding van een dienstverrichter op de factuur, die niet beschikt over het personeel, de materiële middelen en de activa die noodzakelijk zijn om de dienst te verrichten — Geen boekhoudkundig bewijs — Opstelling van valse documenten voor het bewijs van de verrichting van de prestatie — Verplichting voor de nationale rechter ambtshalve te onderzoeken of er sprake is van belastingfraude — Daadwerkelijke verrichting van een prestatie als voorwaarde voor het aftrekrecht — Naleving van internationale standaarden voor jaarrekeningen ter voldoening aan het vereiste van een boekhouding die voldoende gegevens bevat om de controle op het aftrekrecht mogelijk te maken — Eventuele noodzaak, op de factuur gegevens over de daadwerkelijke verrichting van de dienst te vermelden — Nationale wettelijke regeling volgens welke de dienst als verricht wordt beschouwd op het tijdstip waarop de voorwaarden voor de erkenning van de uit die dienst voortvloeiende opbrengst zijn vervuld volgens de relevante bepalingen

Dictum

1) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat een belastingplichtige de op de door een dienstverrichter uitgereikte facturen vermelde belasting over de toegevoegde waarde aftrekt wanneer de dienst is verricht, maar niet daadwerkelijk door die dienstverrichter of zijn onderaannemer is verricht, met name omdat laatstgenoemden niet beschikten over het personeel, de materiële middelen en de activa die daarvoor noodzakelijk zijn, de kosten van hun dienstverrichting niet in hun boekhouding zijn gerechtvaardigd of de identiteit van de personen die bepaalde documenten hebben getekend als dienstverrichter, onjuist is gebleken, onder de tweevoudige voorwaarde dat die feiten frauduleus gedrag vormen en het op basis van de door de belastingautoriteiten verstrekte objectieve gegevens vaststaat dat de belastingplichtige wist of had moeten weten dat de handeling waarvoor aanspraak op het recht van aftrek wordt gemaakt, onderdeel was van die fraude, hetgeen door de verwijzende rechter moet worden nagegaan.

2) Wanneer de nationale rechter de verplichting of de mogelijkheid heeft de aan een dwingende regel van nationaal recht ontleende rechtsgronden ambtshalve in het geding te brengen, moet hij dit doen met betrekking tot een dwingende regel van Unierecht zoals de regel volgens welke de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde moeten weigeren wanneer op basis van objectieve gegevens vaststaat dat aanspraak op dit recht wordt gemaakt in geval van

fraude of misbruik. Het staat aan de nationale rechter om bij de beoordeling van het frauduleuze of oneerlijke karakter van de uitoefening van dat recht op aftrek het nationale recht zoveel mogelijk uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van richtlijn 2006/112 om het door deze richtlijn beoogde resultaat te bereiken, wat vereist dat hij, het gehele nationale recht in beschouwing nemend en onder toepassing van de daarin erkende uitgangsmethoden, binnen zijn bevoegdheden al het mogelijke doet.

- 3) Richtlijn 2006/112 moet, doordat ingevolge artikel 242 ervan van iedere belastingplichtige in het bijzonder wordt verlangd dat hij een boekhouding voert die voldoende gegevens bevat om de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde en de controle daarop door de belastingdienst mogelijk te maken, aldus worden uitgelegd dat zij zich niet ertegen verzet dat de betrokken lidstaat, binnen de in artikel 273 van die richtlijn vastgestelde grenzen, van iedere belastingplichtige verlangt dat hij dienaangaande alle nationale boekhoudregels naleeft die in overeenstemming zijn met de internationale standaarden voor jaarrekeningen, mits de in die zin vastgestelde maatregelen niet verder gaan dan noodzakelijk is ter bereiking van het doel, de juiste heffing van de belasting te verzekeren en fraude te voorkomen. Dienaangaande verzet richtlijn 2006/112 zich tegen een nationale bepaling volgens welke een dienst als verricht wordt beschouwd op het tijdstip waarop de voorwaarden voor de erkenning van de uit de betrokken verrichting voortvloeiende opbrengsten zijn vervuld.

⁽¹⁾ PB C 79 van 16.3.2013.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 februari 2014 — Hongarije/Europese Commissie en Slowaakse Republiek

(Zaak C-31/13 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Beschermde geografische aanduidingen — Verordening (EG) nr. 1234/2007 — Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen voor wijn — E-Bacchusdatabase — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Rekwirant: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér en K. Szijjártó, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Bottka, B. Schima en B. Eggers, gemachtigden) en Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: B. Ricziová, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 8 november 2012 in zaak Hongarije/Commissie (T-194/10) waarbij het Gerecht niet-ontvankelijk heeft verklaard

een beroep tot nietigverklaring van de inschrijving van de beschermde oorsprongsbenaming „Vinohradnícka oblast Tokaj” die met Slowakije als land van oorsprong voorkomt in het elektronische register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen voor wijn (E-Bacchus-database) — Juridische gevolgen van de inschrijving in E-Bacchus — Motiveringsplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur, beginsel van loyale samenwerking en rechtszekerheidsbeginsel

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Hongarije wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Slowaakse Republiek draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 71 van 9.3.2013.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 februari 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale civile di Roma — Italië) — Mediaset SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-69/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Staatssteun — Subsidie voor aanschaf of huur van digitale decoders — Beschikking van Commissie waarbij steunregeling onrechtmatig en onverenigbaar met interne markt is verklaard — Terugvordering — Bepaling van terug te vorderen bedrag — Rol van nationale rechter — Inaanmerkingneming door nationale rechter van standpunten die Commissie in kader van uitvoering van haar beschikking heeft ingenomen — Beginsel van loyale samenwerking)

(2014/C 93/27)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale civile di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mediaset SpA

Verwerende partij: Ministero dello Sviluppo Economico

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale civile di Roma — Terugvordering van onrechtmatig verleende staatssteun — Vaststelling van het terug te vorderen bedrag — Beschikking van de Commissie houdende vaststelling van criteria ter bepaling van dit bedrag — Arrest van het Hof dat de nationale rechter de bevoegdheid verleent om de geschiktheid van de door de Commissie vastgestelde criteria na te gaan — Omvang van de beoordelingsmarge van de nationale rechter